

forslagets Skæbne hermed var afgjort, og at det ikke blev ophøjet til Lov.

Grønborg: Det fremgaar af nærværende Lovforslags § 7, at de Afgifter, der her er Tale om, ikke ere helt ny; det er en Vej, som i Forvejen er befaret, og som man nu ønsker at gaa videre ad. Jeg vil straks sige, at jeg ikke kan følge Regeringen paa denne Vej. Jeg er bange for, at den lille Million Kroner, som man efter Finansministerens Overslag her vil kunne faa ind i Statskassen, vil blive for dyrt købt, naar man skal have den ind paa denne Maade. Der er nemlig for mig ingen Tvivl om, at en Beskatning som den her foreslaaede vil virke hæmmende paa en hel Del Goder — jeg kan ikke finde noget dansk Ord, der saa rammende udtrykker min Tanke, som Ordet Kultur, det Ord, som ganske vist er noget forslidt, og som beklageligvis ikke synes at være i ret høj Kurs hos adskillige i denne Sal; det er i alt Fald meget ofte, at man nævner det med en Skuldertrækning. Jeg kan altsaa ikke finde noget dansk Ord, der bedre udtrykker, hvad der menes i denne Forbindelse. Kultur betyder jo det, som er arbejdet frem ved en Opdyrkning fra Grunden af. Den menneskelige Kultur er altsaa en Opdyrkning af de menneskelige Evner, og hvad de have kunnet frembringe, er det, man forstaar ved Kultur. Jeg mener altsaa, at en saadan Beskatning, som her er Tale om, i Virkeligheden vil hæmme meget af det gode, som vi kunne ønske fremmet i vor Kultur.

Vi støtte jo her i Landet Forfattere og Kunstnere og Teatre, og vi gøre det ud fra den Optattelse, at de yde og betyde noget værdifuldt. Men er det noget, der har Værdi for vort Folk, hvorfor skulle vi saa lægge Hindringer i Vejen for, at disse Værdier bedre kunne fremelskes og komme saa mange som muligt til gode. De Værdier, der her er Tale om, ere ikke saa lette at maale i Penge; men jeg er sikker paa, at den Hæmsko, som vi her ere i Begreb med at tildanne, langt fra vil indbringe saa meget som det, vi kunne ødelægge dermed.

Holdte vi os nu til de to første Kategorier, de to første Arter af de Objekter, som skulle beskattes efter Lovforslaget: Teaterforestillinger og Koncerter, altsaa Skuespilkunst og Musik, saa ville vi for den sidstnævntes Vedkommende efter den Debat, som er ført her i Gaar og i Dag, ikke længere kunne være uenige om, at Musik er et værdifuldt Gode. Det er sagt

fra alle Sider. Jeg vil i saa Henseende minde om en Udtalelse af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted). Han sagde, at der er vel ingen, som vil nægte, at Musikken er en Kulturbærer og en Kulturbringer. Det er vel sagtens alle enige om; og desuagtet vil man altsaa med dette Forslag gøre det vanskeligere for en hel Del Mennesker at komme til at nyde godt af et saadant Gode. I et Land, hvor vi have haft en Holberg og en Oehlschlager, og hvor vi have en historisk Nationalscene, som vi kunne være baade glade ved og stolte af, der tænker jeg ogsaa, at saa godt som alle ville indrømme, at Skuespilkunsten har Værdi, at den dramatiske Litteratur og en Skuespilkunst, som kan bære den frem paa en værdig Maade, er et baade aandeligt og kulturelt Aktiv af betydelig Værdi. Jeg behøver vel ikke at bruge flere Ord for at slaa dette fast, men jeg har nævnt det, fordi jeg vil gøre det klart, hvor jeg tager mit Stæde, ud fra hvilket Synspunkt og ud fra hvilken Betragtning jeg bedømmer hele dette Forslag. Min Modstand mod Lovforslaget bunder altsaa i den Betragtning, at vi ikke bør beskatte de Goder, som vi alle anse for saare værdifulde, fordi de kunne hjælpe til at opmuntre og glæde os og opdrage og paa mange Maader øve en gavnlig Indflydelse paa vort Folk, og jeg er vis paa, at dette Lovforslag i det Øjeblik det blev til Lov, hvad jeg ikke haaber og heller ikke tror, det bliver, vil afskære en hel Del Mennesker fra i samme Udstrækning som nu at faa Del i disse Goder.

Den ærede Ordfører for Flertallet, det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds (Jerichow), var lidt inde paa de forskellige Billetpriser ved det kgl. Teater og det ærede Medlem sagde da, at 10 Kr. var ikke nogen særlig stor Pris i Sammenligning med Udlandets Priser. Det er jo med Priser som med Luksus, om det kan kaldes dyrt afhængig af, hvem der skal betale; for overordentlig mange Mennesker vil 10 Kr. være en ganske uoverkommelig Pris. Jeg mener, at Priserne ogsaa nu ere saa høje, at de afholde mange Mennesker fra at gaa i Teatret, skønt de virkelig føle Trang til det eller nære et stærkt Ønske om at faa Lejlighed til at se god Skuespilkunst. Der er mange Mennesker, som kun have Lejlighed til at gaa i Teatret en enkelt Gang, og for hvem det er en Oplevelse, som de kunne tale om med andre, som maaske have set det samme Stykke, det betyder noget i deres Liv, det betyder en Opmuntring; ja, mere end en Opmuntring,